

Αμβλώσεις το 2017

υπό κατάργηση λόγω της ηθικής συνείδησης του ιατρού

Προσφάτως το σύνολο των αναισθησιολόγων του Νοσοκομείου της Σάμου αποφάσισε την μη χορήγηση αναισθησίας για τεχνητή διακοπή εγκυμοσύνης παρά μόνο σε περιπτώσεις που συντρέχει κίνδυνος για τη ζωή ή την υγεία της εγκύου. Επικαλούνται για την απόφασή τους αυτή το άρθρο 32 του ν.3418/2005 του κώδικα ιατρικής δεοντολογίας σύμφωνα με το οποίο << ο ιατρός μπορεί να επικαλεσθεί τους κανόνες και τις αρχές της ηθικής συνείδησής του και να αρνηθεί να εφαρμόσει ή να συμπράξει στις διαδικασίες τεχνητής διακοπής της κύησης, εκτός εάν υπάρχει αναπότρεπτος κίνδυνος για τη ζωή της εγκύου ή κίνδυνος σοβαρής και διαρκούς βλάβης της υγείας της>>.

Η απόφαση των παραπάνω ιατρών βασίζεται σε ακραία προσήλωση στην αρχή που επιτάσσει την πάση θυσία διατήρηση της ζωής του εμβρύου, ως θέλημα θεού και έρχεται αντιμέτωπη με την βούληση της γυναίκας που προστρέχει στον ιατρό και επιζητεί την άμβλωση ως λύτρωση από μια ανεπιθύμητη κύηση, η οποία επεσυνέβη εξ ατυχήματος, σε ακατάλληλο χρόνο, από ακατάλληλο σύντροφο, ή από σύντροφο με τον οποίο διέκοψε τη σχέση της, ή κατόπιν βιασμού της και πολλές φορές εξ αιτίας μη ενημέρωσής της για μέτρα αντισύλληψης.

Υποβαθμίζει το γεγονός ότι οι γυναίκες που επιζητούν ιατρική συνδρομή για άμβλωση στην πλειοψηφία τους βρίσκονται υπό καθεστώς ιδιαίτερης σωματικής, ψυχολογικής και κοινωνικής κατάστασης. Βιώνουν την κυοφορία τους σαν ένα δυσβάστακτο φορτίο που επιβαρύνει όχι μόνο το σώμα, αλλά κυρίως την ψυχή τους, ασφυκτιούν προ του αδιεξόδου ανταπόκρισής τους, στις ανάγκες ανατροφής ενός παιδιού, πολλές φορές μόνες, χωρίς στήριξη συντρόφου, και είναι αδύναμες να σηκώσουν το φορτίο της κοινωνικής κατακραυγής, αν ιδίως κατοικούν σε μικρές κοινωνίες.

Αρνείται την άμβλωση που ο νόμος επιτρέπει να διενεργηθεί εφόσον δεν έχουν συμπληρωθεί 12 εβδομάδες από τη σύλληψη του εμβρύου, χωρίς να συνυπολογίζει τον επείγοντα χαρακτήρα της και την συμβολή του στο επιπλέον άγχος των εγκύων, ούτε την επίτασή του εξ αιτίας της αβεβαιότητας που συνεπάγεται η ιατρική άρνηση. Έτσι εκτίθεται σε κίνδυνο και η ζωή τους, ιδίως αν πρόκειται για νεαρές έγκυες, που πρέπει άμεσα να αναζητήσουν εναλλακτικούς τρόπους για την διακοπή της εγκυμοσύνης τους, οι οποίοι δεν διασφαλίζουν πάντα τα εχέγγυα της ορθής ιατρικής αντιμετώπισης.

Επιφορτίζει με τύψεις τις έγκυες, οι οποίες, υπό την πίεση του αλάθητου της ηθικής συνείδησης του σημαντικού γι' αυτές ιατρού, αισθάνονται σαν οι ίδιες να μην έχουν ηθική συνείδηση, και να είναι κατακριτέες με αποτέλεσμα την καταρράκωση της ψυχικής τους υγείας.

Παραβλέπει ότι η κυοφορία αποτελεί ένα όνειρο ζωής και γι' αυτές όπως και για τις περισσότερες γυναίκες, πλην όμως ο χρόνος και οι συνθήκες υπό τις οποίες

έχει συντελεσθεί και οι συνέπειες που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν οι ίδιες αλλά και το παιδί που θα φέρουν στον κόσμο, αν ολοκληρωθεί η κυοφορία, τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο, την καθιστά ανεπιθύμητη.

Συγκρούεται με την επιλογή της γυναίκας να ασκήσει το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά της να αυτοδιαθέτει το σώμα και την ψυχή της κατά τον τρόπο που η ίδια αντιλαμβάνεται ότι είναι προς το συμφέρον της ίδιας αλλά και του κυοφορούμενου εμβρύου.

Αντιδρά στην επιθυμία για διακοπή της εγκυμοσύνης σαν αυτή να αποτελεί μια τυχαία επιλογή. Κι όμως η επιλογή αυτή τις περισσότερες φορές είναι αποτέλεσμα βασανιστικής σκέψης των γυναικών που την αποφασίζουν. Ειδικότερα η σκέψη των γυναικών αυτών ταλανίζεται στο λαβύρινθο του διλήμματος να αφήσουν να εξελιχθεί η εγκυμοσύνη ή να την διακόψουν, ενώ η ψυχή τους καλείται να επιλέξει αν θα σηκώσει το βάρος της αμαρτίας της διακοπής μιας ζωής ή το βάρος των κοινωνικοοικονομικών συνεπειών της διατήρησης της ζωής.

Αδιαφορεί για το γεγονός ότι οι γυναίκες αυτές αισθάνονται σαν να έχουν κάτι μέσα τους που δεν θέλουν να το αποδεχθούν σαν δικό τους, σαν κάτι που δεν μπορούν να αγαπήσουν, ή σαν κάτι που θα τους υπενθυμίζει το λάθος τους, ή την εμπειρία του βιασμού τους.

Αντιπαρέχεται το ότι το παιδί είναι η προέκταση του εαυτού της μητέρας και ότι, εφόσον αυτή αγαπά τον εαυτό της, είναι βέβαιο ότι θα αγαπήσει και το παιδί της. Η μητέρα όμως που δεν νοιώθει ότι το παιδί, που πρόκειται να αποκτήσει, αντιπροσωπεύει τον εαυτό της, αλλά κάτι ξένο προς αυτόν, ενδέχεται να μην το αγαπήσει. Και παιδί χωρίς αγάπη είναι ένα δυστυχημένο παιδί, ένα παιδί σε κίνδυνο απόρριψης, περιθωριοποίησης και παραβατικότητας, καταξιωμένο μόνο στην ηθική συνείδηση του ιατρού που αρνήθηκε την άμβλωση για να μη του στερήσει τη ζωή, χωρίς να προβληματισθεί, για το ποιά θα είναι η ζωή του χωρίς αγάπη από αυτήν που το έφερε στον κόσμο. Σε ένα κόσμο μάλιστα που και το 2017 εξακολουθεί να κυριαρχείται από διακρίσεις ακόμα και σε βάρος παιδιών, τα οποία ήλθαν στη ζωή χωρίς την επιθυμία, αλλά από λάθος της μητέρας τους με τη θέληση όμως του ιατρού να μη συμβάλει στην ματαίωση του λάθους προκειμένου να σώσει την ηθική του συνείδηση.

Ειρήνη Πανταζή - Μελίστα